

ת"פ 6270/11/19 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עבד אל כרים אבו צולב (עציר) - נדון, מחמד בן סאלם אבו חבאק

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ד סיוון תשפ"א

25 מאי 2021

ת"פ 6270-11-19 מדינת ישראל נ' אבו צולב(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 459809/2019

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד נועה שוקר

נגד
הנאשם

1. עבד אל כרים אבו צולב (עציר) - נדון
2. מחמד בן סאלם אבו חבאק
ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/15, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, נתפס, בתאריך 23.10.19, בסמוך לשעה 14:25, מחזיק, ביחד עם הנאשם הנוסף בתיק זה וכן ביחד עם אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה במדויק, סם מסוכן מסוג קנביס, במשקל 32 ק"ג, על מחצלת בסככה, כשבידיו ובידי הנאשם הנוסף - צמחי הסם ממש וכן מזמרות.

תחילה, כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

לאחר שהחלה פרשת התביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ונשלח להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

עמוד 1

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה, לענין העונש, מסמכים רפואיים אודות בנו של הנאשם (נ/1).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 29, נשוי, אב לשני קטינים, מתגורר בישוב ביר הדאג' ועובד בחברת "אקוואטק" בתחום הנקיון.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא קשיים לימודיים או משמעתיים, ולאחר מכן, שמר על יציבות תעסוקתית.

שירות המבחן ערך שיחה עם מעסיקו של הנאשם, אשר תיאר אותו כעובד ממושמע, רציני וחדור מטרה, אשר בזכות התנהלותו, קיבל אחריות נוספת בעבודה.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות ושלל התנסות בסמים.

הנאשם שיתף, כי אחיו למחצה מרצה עונש מאסר בגין עבירת סחר בסמים וביטא עמדות המתנגדות לסמים.

ביחס לעבירה, הודה הנאשם במעשים ושיתף, כי שותפו לדבר העבירה, הנאשם 1 בכתב האישום, הינו חבר של אחיו למחצה, המרצה מאסר, אשר ביקש ממנו להניח את הסמים ששייכים לו על מחצלת בחצר ביתו.

הנאשם אישר שהיה מודע לעובדה שמדובר בסמים, אך הניח שמדובר בכמות קטנה של קנביס.

לדבריו, הנאשם 1 הציע לו כסף, אך הוא סירב לקבלו כי לא רצה להיות מעורב בעסקה וחשש מפגיעה בו מצד הנאשם 1.

(אשר לפרטים אלה, שנמסרו מפי הנאשם לשירות המבחן, יצוין, כי בית המשפט יסתמך, בגזר דין זה, על התשתית העובדתית הנקובה בכתב האישום המתוקן, הא ותו לאו).

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הצליח לזהות חלקו בעבירה ולערוך התבוננות ראשונית בדפוסי התנהגותו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם בעל תפקוד תקין במעגלי חיי השונים, הבאה לידי ביטוי ביציבות תעסוקתית, בדאגתו לפרנסת משפחתו ומעורבות בגידול ילדיו.

בשקלול הגורמים, המליץ שירות המבחן להעמיד הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה, במהלכה ישתלב בקבוצה טיפולית לקבלת סיוע וכלים להתמודדות אדפטיבית בסיטואציות חברתיות שונות.

בנוסף, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית ומציבת גבולות בדמות צו של"צ, בהיקף 250 שעות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/18) והשלימה אותן על פה.

התביעה הדגישה הפגיעה בערכים המוגנים של בריאות הציבור, שלום הציבור ובטחונו, והגנה על הציבור מפני עבירות פליליות ונזקים חברתיים כתוצאה מסמים מסוכנים.

התביעה עמדה על חומרת עבירות הסמים וחשיבות המלחמה בנגע הסמים.

התביעה הדגישה הנזק הפוטנציאלי מביצוע העבירה, בין היתר, לאור כמות הסם שנתפס, ולנזקים נלווים כגון עבירות אלימות ורכוש לצורך השגת מימון הסם.

התביעה טענה, כי חלקו של הנאשם משמעותי, שכן, נתפס מחזיק בסמים בפועל, בחצר ביתו.

התביעה טענה, שהנאשם לא נטל אחריות מלאה, שכן, טען בפני שירות המבחן למבוגרים, שעבר העבירה על רקע פחד מהנאשם 1, ובכך חרג מהסדר הטיעון שנקשר בין הצדדים ומעובדות כתב האישום המתוקן, עליהן הסכימו הצדדים.

התביעה ביקשה שלא לקבל המלצת שירות המבחן למבוגרים, שכן, המלצה זו חורגת מהמתחם הראוי.

התביעה טענה, כי יש להטיל ענישה אשר תרתיע היחיד והרבים מפני עבירות דומות.

התביעה סברה שמתחם העונש ההולם נע בין 22 ועד 40 חודשי מאסר בפועל, אולם, לאור עיקרון אחדות הענישה, עתרה למתחם הענישה שנקבע בענינו של הנאשם 1, הנע בין 16 ועד 32 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, לצד מאסר מותנה מרתיע, פסילה בפועל ועל תנאי, וקנס משמעותי.

ההגנה הגישה טיעונה בכתב (נ/2) והשלימה אותן על פה.

ההגנה טענה, כי הנאשם אדם המנהל חיים נורמטיביים, נעדר הרשעות קודמות, שומר על יציבות תעסוקתית ומפרנס את משפחתו.

לטענת ההגנה, הנאשם מגלה עמדות שליליות כלפי עבירות סמים.

ההגנה ביקשה ליתן משקל לתקופת מעצרו של הנאשם ולתקופה בה מצוי בתנאים מגבילים.

ההגנה ביקשה להימנע מהשתת מאסר בפועל על הנאשם, אשר, לדבריה, עושה מאמץ לחזור למוטב.

ההגנה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים, וביקשה לאמץ ההמלצה העונשית.

בדברו האחרון שיתף הנאשם, כי הוא אב לתינוקת בת שנה, ולילד הסובל מבעיות שמיעה שעבר ניתוח לאחרונה.

דין והכרעה

עבירות הסמים נושאות בחובן פוטנציאל לפגיעה משמעותית בחברה.

מדובר בנגע המתפשט במהירות ומשחית חייהם של אנשים, בין אם זה ציבור המשתמשים בסמים ובין אם ציבור הנפגעים מעבירות המבוצעות ע"י אלו המשתמשים בסמים.

נגע זה פוגע בפריון התעסוקתי, כשלא פעם הופכים המשתמשים ובני משפחותיהם נטל על משאביה הציבוריים של החברה.

בנוסף, כתוצאה מעבירות אלה, מועברים מיד ליד כספים בלתי מדווחים בהיקף עצום, חלקם מוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית בתחומים שונים.

על הצורך להילחם מלחמת חורמה בתופעה זו, ראו ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.

כן, ראה בש"פ 10638/08 **ויצמן נ' מ"י**:

העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המרבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת.

בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, קיים מנעד ענישה רחב, החל מעונשים צופי פני עתיד ועונשים לריצוי בדרך של עבודות שירות (אשר ככלל, יוטלו רק לאחר הליך שיקומי מוצלח), ועד עונשי מאסר בפועל לריצוי בכליאה ממשית שהגיעו למספר שנים. סקירת הפסיקה מובילה למסקנה, כי ככלל, בעבירות של החזקת סמים מסוג קנביס או חשיש, במשקל של קילוגרמים, דינם של הנאשמים הוא מאסר בפועל בכליאה ממשית.

מתחם הענישה

להלן, תובא פסיקה לצורך קביעת מתחם הענישה הראוי:

· ע"פ 1548/18 **גיא נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - אוחדו ערעורם של 3 נאשמים, אשר הורשעו בבית המשפט המחוזי בעבירות סמים, עם נאשם נוסף אשר לא ערער על גזר דינו. המערער 2 והמערער 3, הורשעו בהחזקת סם מסוג קנביס, במשקל 49.60 גרם, שלא לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע, כי

עמוד 5

מתחם העונש ההולם נע בין 10 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 2 העונשים כדלקמן: 15 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מע"ת בן 4 חודשים (סך הכל, 19 חודשי מאסר לריצוי בפועל); 8 חודשים מאסר מותנה; קנס בסך 3,000 ₪. על המערער 3, גזר בית המשפט המחוזי העונשים כדלקמן: 13 חודשי מאסר בפועל; 8 חודשים מאסר מותנה; קנס בסך 3,000 ₪; הפעלת פסילה מותנית של רישיון הנהיגה למשך 3 חודשים. בית המשפט העליון הקל עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער 2 ו-3, מתוך עיקרון אחדות הענישה לשני הנאשמים הנוספים בתיק, והפחית את רכיב המאסר בפועל של המערער 2 ל-13 חודשי מאסר בפועל, אך השאיר את הפעלת המע"ת ויתר רכיבי גזר הדין על כנם. כן, הפחית עונשו של המערער 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל, והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם. בית המשפט העליון לא התערב במתחם הענישה שנקבע בבית המשפט המחוזי.

עפ"ג 38161-12-16 **אלעול נ' מדינת ישראל** - בית המשפט המחוזי הותיר על כנו גזר הדין, אשר במסגרתו הוטלו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס כספי בסך 20,000 ₪, לאחר הרשעתו בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש, שלא לצריכה עצמית, במשקל 6 ק"ג. בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו המאשימה הגבילה עצמה ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 44501-11-16 **מדינת ישראל נ' עזאזמה ואח'** (פורסם במאגרים) - הנאשמים הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, לפיו נסעו ברכב, כאשר הם מחזיקים ב-3.3 ק"ג קנביס ו-1.59 ק"ג חשיש (בסך הכל, כמעט 5 ק"ג). הנאשם 1 נהג ברכב, ללא רישיון כדון. כאשר הנאשמים הבחינו במחסום משטרה, הם השליכו הסמים מהרכב. הנאשמים הורשעו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, והנאשם 1 הורשע גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון. בית המשפט גזר על הנאשם 1, אשר לחובתו עבר פלילי, העונשים כדלקמן: 18 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילה מקבל או החזיק רישיון נהיגה; קנס בסך 9,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 2, הנעדר עבר פלילי, העונשים כדלקמן: 11 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪.

ת"פ 15458-12-19 **מדינת ישראל נ' אבו סבילה ואח'** (פורסם במאגרים) - הנאשמים הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, לפיו נסעו ברכב, כאשר הם מחזיקים ב-25 ק"ג קנביס שלא לצריכה עצמית. לשני הנאשמים יוחסה עבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ולנאשם 2 יוחסה גם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה. בין הצדדים היתה הסכמה עונשית לענין הנאשם 1, בעל עבר פלילי, במסגרתה, נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל. כן, הורה בית המשפט על הפעלת 12 חודשי מאסר מותנה, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שירצה הנאשם בסך הכל 30 חודשי מאסר; מאסר מותנה; קנס בסך 10,000 ₪ ופסילה על תנאי. בית המשפט גזר על הנאשם 2, נעדר עבר פלילי, 20 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס בסך 15,000 ₪; פסילה בפועל ועל תנאי.

בפסיקה נוספת שניתנה, בשנים האחרונות, העמיד בית משפט זה את מתחם הענישה הראוי בגין עבירות של גידול ואחזקה של סם מסוכן, מאותה הסוג שהחזיק הנאשם דן - בין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל. ראו גזרי הדין ת.פ. 26011-10-17 **מדינת ישראל נ' אלחמידי**; ת.פ. 51176-10-17 **מדינת ישראל נ' אלרפאעיה** (פורסמו במאגרים). התביעה לא ערערה על גזרי דין אלה. בכל המקרים, נדונו הנאשמים גם לעונשים נלווים של קנסות משמעותיים; של מאסר מותנה; קנסות משמעותיים; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

עם זאת, יש ממש בטענת התביעה, כי בתקופה האחרונה, חל גידול של ממש בתפוצתן של עבירות אלה, המתבטא בהגשת כתבי אישום דומים מדי יום ממש, ובשל כך, ציין בית המשפט, כי הגיעה העת לשקול מחדש את מתחם הענישה שנקבע ולהחמיר במתחם במידה מסוימת, כך שיעמוד בין 20 - 40 חדשי מאסר בפועל (ראו ת.פ. 1935-04-18 **מדינת ישראל נ' אבן חג'ה** (פורסם במאגרים)).

אמנם, בחלק מהמקרים שהובאו לעיל, המדובר היה בעבירות שעניינם גידול סם מסוכן ובחלק אחר - גידול ואחזקה. אך הנסיבות העובדתיות - אחזקת עשרות קילוגרם שתילי סם או סם בתפוצת במתחמים מבודדים - חלות גם במקרה שלפנינו, אלא שבמקרה דנן - לא נתפס הנאשם מגדל את הסמים המסוכנים, אלא - מטפל בהם, ביחד עם הנאשם הנוסף, תוך הפרדת הצמחים באמצעות מזמרות.

· בגזר-דין נוסף מהתקופה האחרונה, ת"פ 68169-05-19 **מדינת ישראל נ' אלעסאם** (פורסם במאגרים) עומד עונשו של נאשם, שנתפס מגדל סם מסוג קנבוס, במשקל כולל בן 40 ק"ג, על 17 חודשים מאסר בפועל, כשבשל הודאתו באשמה ולקיחת אחריות מצדו - ניתנה לו הקלה מסוימת מעבר לתחתית המתחם.

· בגזר-הדין ת"פ 1515-12-18 **מדינת ישראל נ' אל צבאירה** (פורסם במאגרים), נקבע מתחם ענישה, במקרה דומה למקרה דנן - שם הועמד לדין נאשם בגין החזקה של סם מסוכן מאותו הסוג, במשקל של כ- 40 ק"ג, כאשר חלקו - היה תלוי לייבוש - כלומר בסמוך לאחר קטיפת הסם וחלקו האחר היה מוכן להפצה. בית המשפט העמיד המתחם בין 18 עד 36 חודשים מאסר בפועל, כשהסיבה להנמכת המתחם היתה, כי הנאשם הועמד לדין בגין עבירה של החזקת סם מסוכן ולא בגין גידולו. במסגרת המתחם - נדון הנאשם שם לעונש מאסר בפועל בן 30 חודשים; עונשי מאסר מותנה; עיצום כספי מסוג קנס בסך 20,000 ₪ ; פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך שנה; פסילת רישיון נהיגה על תנאי. יצוין, כי באותו מקרה היה מדובר בנאשם שלחובתו עבר פלילי מכביד, מהתקופה האחרונה, לרבות הרשעה בעבירה דומה ממש, ועל כן הועמד עונשו לחלק הגבוה של המתחם.

בערעור ההגנה על גזר-הדין (עפ"ג 38049-06-19 **אל צבאירה נ' מדינת ישראל**), מצא בית המשפט המחוזי, הרכב בראשות כב' אב"ד השופט אליהו ביתן, כי היה ראוי ליתן משקל נוסף לכך, שהנאשם הועמד לדין בגין עבירה של אחזקת סם ולא גידולו ובשל כך ניתנה הקלה מסוימת לעונש אשר הועמד על 26 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב ביתר רכיבי הענישה, כך שגזר-הדין נותר, בכפוף להערות ערכאת הערעור - יכול לשמש נקודת מוצא טובה לדיון שבפנינו.

לאחר סקירת הפסיקה שהובאה לעיל, תוך מתן המשקל המתאים לכך, שהנאשם הורשע בעבירה של החזקת הסם שלא לצריכתו העצמית ומנגד - כי אופן החזקת הסם היה בסמוך מאוד לקטיפתו שלו, כך שהמדובר בנסיבות הקרובות לעבירת הגידול - תוך מתן משקל נוסף, שהסם הוחזק ביחד עם אחרים (עובדה שנתווספה לכתב האישום במסגרת ההסדר), וכן, לאור עקרון אחידות הענישה - יועמד המתחם בן 16 עד 32 חודשים מאסר בפועל, כפי שנקבע בענינו של הנאשם הנוסף.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את עברו של הנאשם, נסיבותיו האישיות, והפרוגנזה של גורמי ההערכה בענינו.

המדובר בהחזקת סם מסוכן בהיקף גדול, המצביע על כך, שהסם הוחזק למטרה מסחרית.

הוסף לאמור, הסם הוחזק באופן המלמד על כך, כי זה עתה נקטף והנאשמים היו בעיצומה של הכנתו להפצה, כך שהמדובר במי שעומדים בראש שרשרת הפצת הסם.

לזכות הנאשם, היעדר הרשעות קודמות לחובתו והיעדר אינדיקציה להסתבכויות נוספות מאז שנעברה העבירה.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו והביע חרטה על העבירה שעבר.

כן לזכותו, פרוגנזה חיובית משירות המבחן למבוגרים.

במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה.

כמובן, ישות בית המשפט מאסר מותנה מרתיע; עיצום כספי מסוג קנס; פסילת רשיון נהיגה בפועל ועל תנאי - הכל בהתאם למה שהוטל על השותף לעבירה.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני הצדדים בכתב; שמע טיעוניהם על פה; עיין בראיות לענין העונש; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים; עיין בפסיקה שהוגשה; שמע דברו האחרון של הנאשם - גוזר על הנאשם העונשים כדלקמן:

א. 16 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא

יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;

ד. קנס בסך 18,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.06.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד מהתשלומים במועדו - תעמוד היתרה לפירעון מידי;

ה. פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי למשך 12 חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו. על הנאשם להפקיד רישיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט ביום העבודה הראשון שלאחר שחרורו ממאסר. הובהר לנאשם, כי כל עוד לא יופקד הרישיון, יהיה פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

ו. פסילה מקבל או להחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי, למשך 12 חודשים על תנאי. תקופת התנאי - 3 שנים מיום סיום הפסילה בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ד סיון תשפ"א - 25 מאי 2021, במעמד הצדדים.